

Luomun tukiverkostot ja niiden kehittäminen yrittäjien hyväksi

Riina-Maija Verho, Oskari Nukari ja Bora Matikainen

Luomuviljelijän työ ei ole vain viljelyä!

Luomuviljelijän työ ei ole yksinkertaista. Viljelyyn ei vaikuta vain sääolosuhteet ja suoraan viljelyyn liittyvät asiat, vaan myös valvonta, säännöt sekä kasautuva byrokratia. Joskus sääntöviidakossa on vaikea navigoida viljelijänä, varsinkin jos yritystoiminnan toimintamalli ei ole aivan tavanomainen.

Luomuviljelijäksi ryhdytään ei siksi, että haluttaisiin rikastua, vaan siksi, että halutaan viljellä luonnonmukaisesti ja jättää maaperä paremmassa kunnossa seuraaville sukupolville. Se on viljelijälle vahva arvo. Luonnonmukaisuus ja luonnonsuojelu on elämäntapa, mikä halutaan antaa perintönä seuraaville sukupolville hyvinvoivan maaperän ja luonnon muodossa. Luomuruuan tuotantoketjussa viljelijä on tärkeimmässä asemassa, sillä ilman heitä ei ole koko ketjua. He ovat luomuruuan todellisia sankareita. On tärkeää, että heidän työtään tuetaan. Tukea tarvitaan yrittäjän työssä byrokratian rattaissa sekä suomalaisen luomuruuan markkinoinnissa.

Suomalainen luomu on maailmanlaajuisesti katsottuna puhdasta. Mutta kaikkein tärkeimmäksi tueksi nousi Yhteistyössä luomua Hämeeseen -tilaisuudessa muiden viljelijöiden vertaistuki. Voisi varmaan sanoa, että ilman toisten viljelijöiden tukea työtä on lähes mahdoton tehdä. Viljelijät tuntevat nahoissaan samat ongelmakohdat ja osaavat lyödä viisaat päät yhteen ongelmien ratkaisemiseksi hyvin käytännönläheisellä tavalla. Yksinkertainen WhatsApp -viestiketju viljelijöiden kesken voi joskus antaa enemmän kuin asiantuntijoiden kanssa keskustelu. Tärkeää on kuitenkin, että viljelijä pääsee verkostoitumaan helposti niin viljelijöiden kuin asiantuntijoiden kanssa matalalla kynnyksellä.

Hämeessä on lähes 250 luomutilaa. Miten voisimme saada kaikkien tilallisten yhteinen tieto ja taito jakoon ja kiertoon? Hämeessä ei ole paikallisesti toimivaa luomuviljelijöiden yhdistystä, mikä voisi koota viljelijöitä yhteen matalalla kynnyksellä, vaikka sauna- tai peli-iltoihin, Zoom- tai Teams-keskusteluihin. Tarvittaessa, esim. kun uusia säädöksiä astuu voimaan tai on vain tarve kysellä miten muut ovat toimineet erilaisten asioiden äärellä, tämä järjestö toimisi paikallisten luomuviljelijöiden verkostoitumispaikkana, niin modernien välineiden avulla kuin perinteisten tapahtumien ja tapaamisten kautta. Lisäksi moni luomuviljelijä kokee stressiä ja epävarmuutta jatkuvien uusien säädösten, kasvavan paperityön ja itse viljelyn keskellä. Yhteisö voisi tarjota korvaamatonta vertaistukea myös henkisen hyvinvoinnin ylläpitämiseksi.

Matalankynnyksen tutustumista ja yhdessäoloa sekä tiedon ja taidon jakamista.

Vai onko tämä naiivi ajatus?

Onko tällaiselle yhdistykselle todellisuudessa perusteita tai toimintamaastoa?